

Poppe

er in Rotterdam nu maar eens een volksraadpleging moet komen. Hij komt er nu omstandig op terug en zegt dat de raad van Rotterdam dat zelf moet beslissen. In de commissievergadering in Rotterdam is gezegd dat er in Den Haag geen politieke wil is. Die was er kennelijk dus wel bij deze nieuwe minister. Wil hij als signaal naar Rotterdam herhalen wat hij als kersvers minister heeft gezegd, namelijk dat het met een raadgevend referendum zeker mogelijk is om zijn eigen opvolger in Rotterdam te kiezen? Als de minister dat niet wil, wil hij mij dan duidelijk maken door wie in het kabinet hij is teruggefloten?

Voorzitter! De heer De Graaf heeft in het debat over de regeringsverklaring gezegd dat er naar zijn mening geen enkel juridisch beletsel is om tot een raadgevend referendum te komen. De minister-president heeft daarop gezegd dat daar inderdaad discussie over mogelijk is. Als deze minister nu niet zijn eerste woorden als kersverse minister wil herhalen, voelt de heer De Graaf zich dan niet vreselijk in het ootje genomen?

Minister **Peper**: Mijnheer de voorzitter! Ik kan de heer Poppe meedelen dat ik niet ben teruggefloten. Ik heb in ieder geval niets gehoord.

Er is een debat gaande in bestuurlijk Nederland en dat werd mede gevoed door het bestaan van referendumverordeningen, waarbij aan de orde zou zijn de vraag of de centrale overheid of de minister in de gelegenheid zou zijn er wat mee te doen wanneer een gemeenteraad een dringend beroep zou doen op de mogelijkheid tot een raadgevend referendum. In een bepaalde uitleg zou je daar een heel eind mee kunnen komen. Dat is een indringende discussie geweest, die ertoe heeft geleid dat in die mogelijkheid niet werd voorzien en dat die mogelijkheid zou moeten wachten op de behandeling van het onderhavige artikel. Ik geef toe dat er wat verschillen in opvatting zijn geweest in de beginfase, maar dat is niet het signaal geweest waar de heer Poppe naar verwijst. De gemeente Rotterdam heeft zelf een referendumverordening, die tot die vraag aanleiding zou hebben kunnen geven. Die vraag heeft ons niet

bereikt en de gemeente Rotterdam heeft een ander besluit genomen.

De heer **De Graaf** (D66): Voorzitter! Ik voel mij zelden in het ootje genomen, ook niet door de minister van Binnenlandse Zaken namens het kabinet. Als het kabinet doet wat in het regeerakkoord staat, is mijn fractie tevreden.

De heer **Rehwinkel** (PvdA): Mijnheer de voorzitter! De minister zei al weer even geleden dat waar gewerkt wordt met vertrouwenscommissies, er ook sprake zal moeten zijn van een openbare aanbeveling. Ik stel de minister de aanvullende vraag of dit in de nota van wijziging zal worden geregeld.

Minister **Peper**: Voorzitter! Voorzover ik de nota van wijziging paraat heb, is het antwoord "ja".

De **voorzitter**: Hiermee zijn wij gekomen aan het einde van dit bij uitzondering op woensdag gehouden vragenuur, met dank aan de minister van Binnenlandse Zaken voor zijn eerste optreden in deze Kamer.

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

Aan de orde is het opmaken van **een voordracht van drie kandidaten ter vervulling van een vacature in de Hoge Raad (26145)**.

De **voorzitter**: Ik stel voor, in afwijking van het Reglement van orde, niet schriftelijk te stemmen en, met toepassing van de regeling vastgelegd in Kamerstuk 24663, de voordracht conform het voorstel van de vaste commissie voor Justitie als volgt vast te stellen:

1. mr. P.C. Kop;
2. prof. mr. H.J. Snijders;
3. mr. E.J. Numann.

Overeenkomstig het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

Aan de orde is het opmaken van **een voordracht van drie kandidaten ter vervulling van een vacature in de Hoge Raad (26146)**.

De **voorzitter**: Ook bij deze voordracht stel ik voor, niet schriftelijk te stemmen en de voordracht conform het voorstel van de vaste commissie voor Justitie als volgt vast te stellen:

1. mr. P.J. van Amersfoort;
2. mr. P.C. Kop;
3. prof. mr. H.J. Snijders.

Overeenkomstig het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Goedkeuring van de op 19 december 1996 te Brussel tot stand gekomen verdragen betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot het op 14 juni 1985 te Schengen tot stand gekomen Akkoord betreffende geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen en de op 19 juni 1990 te Schengen tot stand gekomen Overeenkomst ter uitvoering van dat Akkoord, en de op 19 december 1996 tot stand gekomen Samenwerkingsovereenkomst tussen het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Italiaanse Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Portugese Republiek, de Helleense Republiek, de Republiek Oostenrijk, het Koninkrijk Denemarken, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, Partijen bij het Akkoord en bij de Overeenkomst van Schengen, en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen, betreffende de afschaffing van de personencontroles aan de gemeenschappelijke grenzen (25622);**
- **het wetsvoorstel Verhoging van de grens van de bevoegdheid van de kantonrechters en van de appellabiliteit van vonnissen van deze rechters in burgerlijke zaken (25881)**.